

РЕШЕНИЕ

№ 983

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9975** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление/ЗУСЕФСУ/.

Образувано по жалба на дирекция „Комуникационни и информационни системи“ в структурата на МВР, БУЛСТАТ:, седалище и адрес на управление: [населено място], ул. , е-mail: [електронна поща](#) в качеството на бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/БФП/ № BG05SFOP001-2.019-0045-C01 от 02.06.2020г. срещу Решение № ФК-2023-351 от 28.09.2023г. на Ръководителя на управляващия орган/РУО/ на оперативна програма „Добро управление“/ОПДУ/ и директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 25% върху допустимите,засегнати от нарушението разходи по договор № 5290оп-82/01.03.2021г. с изпълнител „Информационно обслужване“ АД.

Твърди се основание за отмяна на акта по чл.142 т.2 АПК,тъй като при постановяване решението не е спазена установената законова форма,поради това,че констатациите изложени в акта не позволяват да се установят мотивите за издаването му. Твърди се още, че ако счита,че има нередност РУО следва на основание чл.14 от НОПАНФИПЕС да изготви първа писмена оценка,като дори да се приеме, че писмото от 09.08.23г. на РУО на ОПДУ представлява така оценка, то същото не е описано като

фактическо основание за издаване акта. Непосочването на първа писмена оценка е съществен порок.

На следващо място се твърди и липса на посочени правни основания на нормите индивидуализиращи извършеното нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки, покриващи изискването за нередност.

Като продължение се твърди и наличието на допуснати нарушения на материалния закон, в т.ч. и такива водещи до нищожност на акта.

Доразвивайки твърденията си, жалбоподателят посочва:

Встъпително и чрез позоваване на решение № 7388 от 05.07.2023 на ВАС и оставеното в сила с него решение № 6522 от 04.11.2022г. по адм.д. № 3421 по описа на АССГ за 2022г./между същите страни във връзка с отказ от верификация на средства/се твърди, че поставяне на изискване към участниците в процедурата по ОП да са регистрирани като туроператор или туристически агент би нарушило принципа на равнопоставеност по чл.2 ал.2 ЗОП, както и нормата на чл.59 от с.з.

Като следствие от посоченото решение на ВАС се твърди, че верификацията е цялостен процес, проверяващ както условията по програмата, така и съответствието на представените документи, условията за плащане и т.н., поради което и спорното обстоятелство вече е разрешено със съдебен акт.

На следващо място се твърди, че в оспореното решение не са обосновани всички елементи от фактическия състав на понятието нередност по смисъла на чл.2 Регламент 1303/2013 – т.е. наличието на вреда в бюджета на ЕС, следствие от твърдяното нарушение.

Успоредно с това - описаните в решението обстоятелства не съответстват и на нормата на т.9.1 б. "а" от Приложение № 1 към чл.2 ал.1 от НПППОИФК.

Като продължение - РУО не е посочил и правното основание въз основа на което е определен размера на ФК. Посочена е нормата на чл.5 ал.3 от Наредбата, с което е нарушил чл.3 ал.2 от същата. Успоредно с това РУО е посочил, че приложим е пропорционалният метод, но е приложим бланкетно диференцирания.

В заключение се твърди, че оспореното решение е и в несъответствие с целта на закона, основание по чл.146 т.5 АПК, тъй като при недоказано нарушение и недоказано отражение върху бюджета на ЕС единствената цел която се постига е неоснователно разместване на блага.

С оглед изложеното се иска обявяване акта за нищожен или отмяната му като материално незаконосъобразен или намаляване размера на ФК съобразно пропорционалният метод по чл.5 ал.3 от Наредбата.

Отвратната страна Ръководителя на управляващия орган/РУО/ на оперативна програма „Добро управление“/ОПДУ/ и директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложеното в оспорения акт, които съдът ще възпроизведе в относимата им част в настоящото решение.

Съдът, намира, че жалбата е редовна, в съответствие с изискванията за съдържание и приложения съгласно чл.150 и чл.151 от АПК и допустима – в съответствие с изискванията на чл. 159 АПК,

При разглеждане на спора по същество, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази и приема:

Дирекция "Комуникационни и информационни системи" при МВР е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05

SFOR001-2. 019-0046-C01/02.06.2020 г. /л. 142-167/ по Оперативна програма "Добро управление" по проект "Специализирано обучение за териториалните структури на Дирекция "Комуникационни и информационни системи" при МВР /ДКИС-МВР/ по С. N. и програмно осигуряване".

Като следствие от решение № 7388 от 05.07.2023г. по адм.дело № 677 по описа на ВАС за 2023г., РУО е извършил проверка за законосъобразност на обществена поръчка с предмет „Специализирано обучение за териториалните структури на ДКИС-МВР по С. N. и програмно осигуряване“ и сключен договор № 5290оп-82/01.03.2021г. с изпълнител „Информационно обслужване“ АД.

С писмо от 09.08.2023г. на жалбоподателят е изпратена обосновка във връзка с извършен контрол за законосъобразност на обществената поръчка, с което е и уведомен за наличието на основание за определяне на финансова корекция с изложени съображения от страна на РУО и му е предоставен двуседмичен срок за писмени възражения по основателността и размера на ФК и констатираните документи, както и да представи доказателства чрез ИСУН. Такива възражения са изложени с писмо от 23.08.2023г.

Като следствие и с настоящем обжалваното решение е прието, че: Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ в структурата на МВР, в качеството на бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/БФП/ № BG05SFOP001-2.019-0045-C01 от 02.06.2020г. и възложител на обществена поръчка и сключен договор за изпълнението и № 5290оп-82/01.03.2021г. с изпълнител „И“ АД е допуснал нарушение на чл.60 ал.1 от ЗОП при възлагане на поръчката.

Посочено е, че като не е поставил изискване класираният на първо място участник в процедурата да бъде регистриран в съответствие с чл.61 ал.2 от ЗТ и е сключил договор с нерегистрирано лице, възложителят е допуснал нарушение на чл. 60 ал.1 ЗОП, допуснато на етап провеждане на обществената поръчка. От документацията на обществената поръчка е установено, че част от предметът и се отнася до организиране на туристически пакет, т.е. туроператорска дейност по смисъла на пар.1 т.59 от ДР на ЗТ, поради което и поръчката е следвало да бъде възложена при спазване изискванията на закона, респ. изискването за годност към участниците, чрез наличието на съответната регистрация не би било ограничително и не би ограничило конкуренцията.

Посочено е, че нарушението е относимо към т.9.1. б“а“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата, поради което и е определена ФК в размер на 25% от допустимите, засегнати от нарушението разходи.

Като допълнителни съображения за извършеното администриране на нередност и наложената корекция са посочени мотивите на ВАС в цитираното по-горе решение.

В заключение е посочено, че с нарушението е нанесена и вреда на бюджета на ЕС, тъй като наличието на регистрация по ЗТ е можело да се гарантира участието на други и то правоспособни икономически оператори. Самият избор на неправопособен изпълнител води до настъпване на евентуална вреда в общия бюджет на ЕС.

На тази база съдът приема:

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕФСУ органи по програмите по чл. 3, ал. 2, финансирани със средства от ЕФСУ, са управляващите органи, счетоводните органи и одитните органи. По силата на ал. 5 от посочената разпоредба Управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както

и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице.

Със Заповед № Р-109/08.06.23 г., Министър председателят на Република България е оправомощил И. П. – директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС да осъществява правомощията на Ръководител на УО на ОП „Добро управление“ 2014-2020 г.

С оглед изложеното, оспореното решение е издадено от компетентен орган, в съответствие с чл.146 т.1 от АПК.

На следващо място и с оглед твърдението на жалбоподателя за наличие на разрешен с влезнал в сила въпрос,обхванат от СПН, произтичаща от съдебно решение № 7388 от 05.07.2023г. на ВАС потвърждаващо решение № 6522 от 04.11.2022г. по адм.д. № 3421 по описа на АССГ за 2022г., респ. противоречие на постановеният акт с влязло в сила решение, съдът съобрази:

Процесното решение на ВАС по адм.д. № 677/2023г. е постановено в хипотезата на касационен контрол на съдебен акт разглеждащ законосъобразността на Решение на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма "Добро управление" (ОПДУ) за отказ от верификация на разходи в размер на 93 372,39 лв. във връзка с направено Искане за плащане № 1 от 22.11.2021 г. от Дирекция "Комуникационни информационни системи " – Министерство на вътрешните работи по проект "Обучение С. Н. и програмно осигуряване за служители от териториалните структури на Дирекция "Комуникационни информационни системи " – Министерство на вътрешните работи" (ДКИС - МВР).

Настоящото производство от своя страна поставя акцент върху законосъобразността на решение на същия орган по отношение на същия жалбоподател в същото му качество на бенефициент по същия договор за ПБФП, но в хипотезата на установена нередност и като следствие – определена финансова корекция върху допустимите, засегнати от допуснатото нарушение разходи.

По своята същност решението за верифициране,респ. отказ от верифициране на разходи постановено в рамките на производството по чл.60 – чл.68 от ЗУСЕФСУ и това по чл. 69 и сл. от с.з. – за определяне на финансова корекция върху засегнати от нередност разходи,представляват два различни административни акта,чието постановяване е предшествано от различно производство, могат да почиват на различни основания, но преди всички – имат различен правен резултат. Без излишно отклонение следва да се посочи единствено,че в производството по установяване нередност и определяне на финансова корекция,РУО не е обвързан от не/наличието на основание за верификация на определен тип разходи като разполага с правомощието да установи нередност по отношение всички разходи,които са засегнати от допуснато нарушение, независимо дали същите са били или не са били верифицирани на по-ранен етап. В този смисъл посоченото решение на ВАС представлява съществен ориентир при преценка законосъобразността на постановеният акт в частта относно начина по който следва да се квалифицират услугите, предмет на ОП с оглед техният не/туристически характер, но не може да се приеме, че процесният акт не е постановен в нарушение на чл.177 ал.2 АПК.

На следващо място следва да се приеме, че същият е постановен в предвидената от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК вр.чл.73 ал.1 ЗУСЕФСУ, като съдържа изложение на фактическите и правни основания за определяне на финансова корекция.

Във връзка с преценката за спазване административно-производствените правила,съдът съобрази,че с писмо от 09.08.2023г. на жалбоподателят е изпратена обосновка във връзка с извършен контрол за законосъобразност на обществената поръчка, с което е и уведомен за наличието на основание за определяне на финансова корекция с изложени съображения от страна на РУО и му е предоставен двуседмичен срок за писмени възражения по основателността и размера на ФК и констатираните документи,както и да представи доказателства чрез ИСУН, каквито възражения са депозирани от страна на жалбоподателя в определеният срок.

Кореспонденцията е проведена чрез ИСУН,като по делото са налице данни за редовното получаване,подаване и връчване на изявленията на страните. В тази връзка и при постановяване на акта не е налице нарушение на чл.146 т.3 вр. чл.73 ал.2 от ЗУСЕФСУ.

При преценка материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона,съдът съобрази:

Предмет на сключения ДБФП и основна дейност по проекта съобразно чл. 5 от същия е "Специализирано обучение за териториалните структури на ДКИС-МВР по С. Н. и програмно осигуряване". В резултат на проведена обществена поръчка с горепосочения предмет и в съответствие с Решение № D34216/19.01.2021 г. на директора ДКИС – МВР за изпълнител е определен „И“ АД.

По силата на чл. 11 от посочения договор с изпълнителя същият се задължава да осигури за своя сметка: т. 11.1 хотелско настаняване за всеки участник в обучението за времето на провеждане на обучението; т. 11.2 Топъл обяд/кетъринг за всички участници в обучението, както и по две кафе – паузи на ден – кафе, чай минерална вода, дребни сладки и др. В залата /мястото на провеждане на обучението или в непосредствена близост до сградата; т. 11.3. Транспорт /пътни разходи за всеки обучаем при придвижване между хотела и залата/мястото за обучение; т. 11.4 – пътни разходи за транспорт до [населено място] при спазване на нормативните изисквания.

По отношение на пътните разходи в техническата спецификация е посочено, че при пътуване с автобус или влак до [населено място] и обратно се изплащат пътни разходи на стойността на предоставен двупосочен билет; при пътуване с автомобил се изплащат пътни разходи само в размер на двупосочен билет за пътуване с автобус или влак /след представяне на справка от Б. или автобусна компания за маршрута/.

В настоящият казус спорна се явява преценката дали организираното обучение и съпътстващите го дейности представляват туристически пакет по смисъла на ЗТ, необходима ли е регистрацията като туроператор и/или туристически агент на изпълнителя, съответно допустим ли е този разход по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ.

Съдът съобрази още,че още в частта "Начин на изпълнение" към т. 7 "План за изпълнение" е посочено, че дейността ще бъде изпълнена от външен изпълнител, избран по реда на ЗОП. Неговата дейност включва следните етапи: подготовка на специализираните обучения на служители от териториалните структури на ДКИС – МВР; осигуряване на зали и презентационно оборудване, включително и транспорт при необходимост; осигуряване на техническо оборудване; организация за

провеждане на обученията на служители от териториалните структури на ДКИС – МВР; провеждане на обученията на служители от териториалните структури на ДКИС – МВР. За място на провеждане на обученията е посочено в [населено място], като всички разходи за транспорт и настаняване на обучаемите са за сметка на изпълнителя. Посочени са две нива на обучение – ниво 1 „Въведение в мрежите“ и ниво 2 – „Основи на маршрутизирането, комунизирането и безжичните мрежи“. Предвидено е, че всяко ниво ще бъде едноседмично по 8 часа дневно.

В този смисъл, още с административния договор за предоставяне на БФП, РУО е поставил контекстуално, но императивно изискването бенефициента да обезпечи изпълнение на основната дейност по обучение/с включващите се в нея компоненти и поддейности/ чрез допълнителни, съпътстващи дейности, обусловени, както от изискването за място на провеждане на обучението, така и чрез неговата прогнозна продължителност, предполагаща и налагаща организация на нощувки и съпътстващите продължителността на обучението – прехрана, напитки, транспорт и т. н.

По делото във връзка с проведеното обучение са налични заповеди за командироването на служители на ДКИС – МВР, видно от които същите могат да бъдат определени като „обучаеми“, а не като „туристи“ по смисъла на Закона за туризма. „Турист“, както е определен в § 1, т. 1 от ДР на ЗТ, е лице, което посещава дестинация извън обичайното му местоживееене за период, по-кратък от една година, с цел отдых, спорт, лечебни процедури, бизнес, поклонничество, участие в културно, конгресно, конферентно събитие или друга туристическа цел. Обученията, проведени по проект „Обучение С. Н. и програмно осигуряване за служители от териториалните структури на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР“ по Административен договор за предоставяне на БФП, рег. № BG05SFOP001-2.019-0045-C01/02.06.2020 г., нямат туристическа цел, поради което същите не попадат нито в обхвата, нито в дефинициите на Закона за туризма

В конкретния случай, Възложителят в Техническата спецификация не е изискал изпълнителят да извършва туроператорска дейност, защото целта при възлагане на поръчката не е изпълнителят да предлага за продажба, пряко или посредством туристически агент отдых, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития с цел туризъм, нито извършването на посредничество при: продажби на туристически пакети на крайни потребители или други допълнителни туристически услуги...

Също така следва да се посочи, че в Техническата спецификация съществува изискване към изпълнителя да осигури хотел и да поеме разходите за нощувка и пълен храноден, но за тези негови действия не се изисква регистрация като регистриран туроператор и туристически агент по ЗТ. Изпълнителят е следвало да разполага с помещение и/или онлайн платформа за извършване на дейността, персонал с изискуемото образование и езикова квалификация, като за управленския персонал се изисква и стаж.

Безспорно и по силата на чл.61 ал.1 и ал.2 от ЗТ, туроператорската и туристическата агентска дейност подлежат на контрол от държавата с цел защита и гарантиране сигурността и правата на потребителите на туристически услуги, както и с цел предотвратяване възникването на опасност от увреждане на държавни и обществени интереси в туризма, като туроператорска и/или туристическа агентска

дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице, с изключение на случаите по чл. 62. Нормата на чл.62 регламентира свободното предоставяне на услуги от туроператор или туристически агент.

Затова, следва да се установи дали Дирекция Комуникации и информационни системи към МВР представлява потребител на туристически услуги и дали конкретната дейността по обучение спада в обхвата на туроператорската или туристическата агентска дейност – по смисъла на закона.

Като отправна точка при преценка законосъобразността на настоящият казус следва се отбележи, че една дейност, като процесната – организиране и провеждане на обучение, може да разкрива някои сходни или характерни за туристическата дейност, белези без това обаче да я прави туристическа по своята същност и характер, както и обратното – ясно подчертаният определящ на характер на дадена дейност, може да обоснове извода, че същата е само привидно спомагателна по отношение на основната.

Текста на пар. 1 от ДР на ЗТ дава легална дефиниция на относимите към спора понятия, като в т. 59 се предвижда, че: "Туроператорска дейност" е организирането на туристически пакети, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отдих, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел.

От своя страна т. 60 на пар.1 от ДР на ЗТ гласи, че: "Туроператор" е лице, регистрирано по реда на този закон и вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти за упражняване на туроператорска дейност, което изготвя туристически пакети и ги продава или предлага за продажба пряко или чрез посредничеството на друг търговец, или съвместно с друг търговец, или което предава данните на пътуващия на друг търговец в съответствие с § 1, т. 67, буква "б", подбуква "дд" от допълнителните разпоредби.

На последно място, съгласно т.61 на пар.1 от ДР на ЗТ "Туристическа агентска дейност" е извършването на посредничество при: продажби на туристически пакети на крайни потребители; пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване.

Организацията на тематично обучение, от своя страна, като дейност или съвкупност от дейности, не среща своята регламентация в закона за туризма.

Спорният въпрос по делото се изразява в преценката дали дадена дейност се характеризира като туристическа с простият, еднократен акт на извършването и или за да попадне в предметният обхват на закона, следва да е налице системно или по занятие, извършване на дейността. Т.е. извършване с цел предоставяне на туристическа услуга, съобразно законовата дефиниция, а не предоставянето на услуги, характерни за туризма –осигуряване техническо оборудване,зали,презентационно оборудване, транспорт ношувка и прочее, чието предоставяне обаче е само и единствено с цел - изпълнение на основната дейност.

Видно от цялата приложена по делото документация, целта за провеждане на ОП и възлагането и чрез договор се изразява в организиране и провеждане на Обучение С. N. и програмно осигуряване за служители от териториалните структури на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР“ с цел придобиване нови специализирани знания и умения на служителите,използване

съвременните комуникационни технологии и повишаване административния капацитет

В този смисъл следва да се определи, че това е основната, преследвана от възложителя цел и дейност.

Като неразривно свързани и обуславящи изпълнението и следва да се обособят дейностите по осигуряване техническо оборудване,зали,презентационно оборудване, транспорт нощувка и прочее, т.е. тези дейности без които самото обучение не би могло да се проведе изобщо. Видно от договора за предоставяне на БФП/Приложение 1 и 2,л.123 и сл./ обаче, тяхното предоставяне привидно необуславящо, се явява съществено условие за изпълнението на основната дейност.

Успоредно с това и в раздел „Начин на изпълнение“ от Приложение 1 към ДПБФП е посочено, че обученията се провеждат в С.,като всички разходи за транспорт и настаняване са за сметка на изпълнителя. Персоналният обхват на обучението от своя страна включва обучение на служителите от териториалните структури на дирекцията.

В този смисъл, още с административния договор за предоставяне на БФП, РУО е поставил контекстуално, но императивно изискването бенефициента да обезпечи изпълнение на основната дейност по обучение/с включващите се в нея компоненти и поддейности/ чрез допълнителни, съпътстващи дейности, обусловени, както от изискването за начин на провеждане на обученията, така и чрез изискване за неговата техническа и логистична обезпеченост,предполагаща оборудване,транспорт,нощувки и прочее.

Посоченото обстоятелство позволява да се заключи, че не е налице туристическа, по своя характер дейност, а дейност по провеждане на обучение, чиито изисквания за изпълнение предполагат осигуряване на услуги, спадащи в сферата на туризма. Тяхното предоставяне обаче не е постоянно или по занятие, а само и единствено за целите на конкретният проект.

Така, както правилно възразява жалбоподателят, ако в документацията по проведената ОП бе записано, че следва участниците да притежават регистрация по ЗТ, то това наистина би довело до ограничаване конкуренцията, при това напълно необосновано, тъй като еденици са дружествата, които от една страна биха могли да отговорят на изискването за професионална подготовка на тематичното, специализирано обучение в неговата строго експертна част, а от друга - да предоставят и туристически услуги, като лицензиран туроператор. Всъщност, по този начин и с подобно условие би се създадо потенциална възможност за участие само на обединения между две или повече лица, като от кръга потенциални участници се изключат всички други, можещи да отговорят експертно на изискването за специализация в материята на околната среда.

В своята практика, СЕС, макар и в контекста на данъчното облагане е имал възможността да дефинира кога една дейност следва да счита неразривно свързана с основната и кога разкрива самостоятелни белези, обуславящи подвеждането и под специален режим. И макар незадължителна към процесният спор, практиката му дава важни тълкувателни ориентири.

Така, съгласно възприетото от Съдът в Л., когато една сделка се състои от съвкупност от елементи и действия, трябва да бъдат отчетени всички обстоятелства, при които протича въпросната сделка, за да се определи по-специално дали са налице две или повече различни доставки или една-единствена доставка (вж. по-конкретно в този смисъл Решение от 27 октомври 2005 г. по дело L. V. и OV B., С 41/04, R., стр. I

9433, точка 19, както и Решение от 10 март 2011 г. по дело Vog и др., С 497/09, С 499/09, С 501/09 и С 502/09, точка 52). В това отношение, налице е една-единствена доставка, когато един от елементите трябва да се разглежда като основна доставка, а друг елемент – като съпътстваща доставка, която подлежи на същото данъчно третиране като основната доставка (вж. Решение от 15 май 2001 г. по дело P., С 34/99, R., стр. I 3833, точка 45 и цитираната съдебна практика).

На плоскостта на процесният казус – дейностите по транспорт, настаняване, техническо и логистично обзавеждане и т.н. следва да се квалифицират като съпътстващи основната дейност – провеждане на специализирано обучение, като по силата на договора за предоставяне на БФП, провеждането на тези дейности, контекстуално е регламентирано като начин-изискване за осъществяване на основната. Ето защо, следва същите да бъдат подведени под нейния режим, респ. подчинени на изискванията на основната дейност, без да им се придава изцяло самостоятелен характер.

Дотук изложените съображения позволяват на настоящият състав да заключи, че по съществото си обществената поръчка не касае предоставяне на туристически услуги, поради което и избраният изпълнител, като непритежаващ лиценз за туроператор/туристически агент не е избран в нарушение на закона.

С оглед гореизложеното, обжалваното решение следва да бъде отменено в цялост, като неправилно. Липсата на установена и обоснована незаконосъобразност при възлагането на обществена поръчка и сключване договор за изпълнение, води до извода за липса на нередност, т.е. за липса на основание за определяне на финансова корекция съобразно приложената норма на чл.70 ал.1 т.9 ЗУСЕФСУ вр.чл.60 ал.1 ЗОП, поради което и начина на определянето и се явява ирелевантен.

С оглед изхода от спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски по делото в размер на 540лв. претендирани съобразно чл.25 ал.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита същата за прекомерна. Делото не разкрива особена фактическа и правна сложност обосноваваща присъждане на разноски в максимален размер съобразно ал.1 на разпоредбата, при това увеличен с максимално допустимото по ал.2 от същата разпоредба. Налице е и ясен ориентир за разрешаване спорният въпрос в практиката на ВАС, поради което и претенцията на жалбоподателя следва да бъде определена по реда на чл.25 ал.1 от Наредбата в размер на 150лв. Определянето на дължимите разноски към нормативния минимум но все пак в размер надхвърлящ минималният съдът обосновава с факта, че макар делото да не разкрива фактическа и правна сложност, то същото се е развило в рамките на материята на ЗУСЕФСУ предполагаща преценка и обосноваване на специфични правни конструкции.

Поради това и на основание чл. 172 ал.2, предл.второ от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ФК-2023-351 от 28.09.2023г. на Ръководителя на управляващия орган/РУО/ на оперативна програма „Добро управление“/ОПДУ/ и директор на дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерски съвет.

ОСЪЖДА Министерски съвет на Република България да заплати на Дирекция

„Комуникационни и информационни системи“ в структурата на МВР, БУЛСТАТ:129010698, седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „„ е-mail: [електронна поща](#)] съдебно-деловодни разноски в размер на 150/двеста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: